

N:o 170.

Af herr **W. Styrlander**, om ändring i kongl. förordningen
angående försäljning af vin och maltdrycker m. m.

I motion n:o 54 vid innevarande års riksdag hade jag väckt förslag, att Riksdagen skulle anhålla, det täcktes Kongl. Maj:ts vidtaga den förändringen i kongl. förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m., att rättighet till utskänkning af vin och maltdrycker å lägerplatser, äfven om den afsåge kortare tid än år, icke måtte beviljas under annan tid och utsträckning än den, som vederbörande kommunalstämma tillstyrkt.

Andra Kammarens tillfälliga utskott n:o 2 afstyrkte på angifna skäl motionen, men kammaren beslöt att återremittera ärendet till utskottet; och framgick af den diskussion, som föregick beslutet om återremiss, att man önskade, att något skall göras i saken.

Dertill torde ock så mycket större skäl nu förefinnas, som Kongl. Maj:ts förslag om utsträckning af tiden för de värnpligtiges öfningar, om ock i något modifierad form, i närmaste framtiden torde komma att af Riksdagen bifallas.

Här ifrågavarande utskänkingsrättigheter skulle följaktligen komma att utöfvas under större delen af året. Och något särskildt skäl att behandla dessa rättigheter såsom tillfälliga torde därför icke heller kunna åberopas.

Det finnes deremot, enligt min tanke, alla skäl för att behandla dem såsom permanenta rättigheter, hvarigenom ock de kommuner, inom hvilka de skola komma att utöfvas, och hvilka kommuner hafva

ganska stora olägenheter af dem, komme att få bestämmanderätt eller åtminstone medbestämmanderätt rörande deras beviljande. Lämpligast torde detta önskemål kunna nås, om dessa rättigheter likställdes med de permanenta utskänkingsrättigheterna, det vill säga att om framställning om dylika rättigheter ogillades af både kommunalnämnd och kommunalstämma, så skulle frågan anses vara förfallen.

Genom en dylik medbestämmanderätt skulle ock de kommunala myndigheterna kunna föreslå och få genomförda de inskränkningar i utskänkningen, som mångenstädes visat sig vara erforderliga.

Då det dock kan ifrågasättas, om en dylik framställning kan rymmas inom ramen af min förr väckta motion, får jag härmed föreslå,

att Riksdagen ville anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t vidtaga den förändringen i kongl. förordningen angående försäljning af vin och maldrycker med mera, att rättighet till utskänkning af dylika drycker å lägerplatser icke måtte kunna beviljas, om kommunalnämnd och kommunalstämma ogillat framställningen.

Stockholm den 1 mars 1901.

W. Styrlander.